

Підводячи підсумок, щодо аналізу фінансових результатів, то спостерігається значне коливання системи показників, що пояснюється економічною ситуацією в якій функціонує підприємство. Для покращення загальної ситуації економічна політика підприємства повинна бути спрямована на пошук резервів підвищення доходів та зниження витрат.

Список використаної літератури: 1. *Деркач М.В.* Формування фінансової бази регіонів / М.В. Деркач // Економіка України. – 2007. – № 1. – С. 12-21. 2. *Петрик О.* Проблеми уточнення та розвитку методів, способів і прийомів аудиту // Бухгалтерський облік та аудит. – 2008. – №11. – С. 12 -15 3. *Савченко В.Я.* Аудит: Навч. посібник. – К.: КНЕУ, 2006. – 322с. 4. *Ткаченко В.В.* Податкове планування на підприємстві / В.В. Ткаченко// Економіка і держава. – 2008. – №12. – С. 55-58.

І.А. МАТВЄЄВ, магістрант НТУ «ХП»

ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКУ ВІДПУСТОК, ВІДРЯДЖЕНЬ ТА ЛІКАРНЯНИХ

Згідно Закону України від 15.11.1996 р. за № 504/96-ВР «Про відпустки», громадяни, які перебувають у трудових відносинах з підприємствами, установами, організаціями незалежно від форм власності, виду діяльності та галузевої належності, а також працюють за трудовим договором у фізичної особи мають право на відпустки визначеної тривалості із збереженням на цей період місця роботи (посади) і середнього заробітку.

Є декілька видів відпусток, основною з яких є щорічна основна відпустка. Вона надається працівникам тривалістю не менше 24-х календарних днів за відпрацьований робочий рік, який визначається з дня укладення трудового договору. Святкові та неробочі дні при визначенні тривалості щорічних відпусток та додаткової відпустки працівникам, які мають дітей, не враховуються. Щорічну відпустку на прохання працівника може бути поділено на частини будь-якої тривалості за умови, що основна безперервна її частина становитиме не менше 14 календарних днів. Невикористана частина щорічної відпустки, як правило, надається працівникові до кінця робочого року, але не

пізніше ніж 12 місяців після закінчення робочого року, за який надається відпустка. Право працівника на щорічні основну та додаткові відпустки повної тривалості у перший рік роботи настає після закінчення шести місяців безперервної роботи на підприємстві.

Черговість надання відпусток визначається графіком, який затверджується директором підприємства. За три дні до початку відпустки працівнику виплачується вся сума відпускних, чого вимагає діюче законодавство.

Сума оплати працівникам за час відпустки визначається виходячи із середньої заробітної плати, при визначенні якої беруться до уваги основна заробітна плата, доплати й надбавки, премії та одноразова виплата за підсумками роботи за рік. Не враховуються при визначенні середнього заробітку виплати за виконання окремих доручень, одноразові та компенсаційні виплати, пенсії, заробітна плата за сумісництвом, відсотки та дивіденди[1].

На підставі листків непрацездатності (лікарняних листків) оплачуються:

- допомога по тимчасовій непрацездатності (ТВП) внаслідок захворювання або травми, не пов'язаної з нещасним випадком;
- допомога по вагітності та пологах;
- допомога по тимчасовій непрацездатності внаслідок захворювання або травми, пов'язаної з нещасним випадком на виробництві.

Лікарняні виплачуються у відсотковому співвідношенні, що залежить від стажу роботи:

- до 5 років – 60%;
- від 5 до 8 років – 80%;
- більше 8 років – 100%.

Допомога за вагітністю та пологами виплачується 100% незалежно від стажу роботи.

Для розрахунку використовується середньоденний заробіток, розрахований як частка від ділення заробітної плати за попередні 6 місяців на кількість відпрацьованих днів за цей період. Сума виплати за лікарняним

визначається множенням середньоденного заробітку на кількість робочих днів за лікарняним та на відсоток оплати.

Якщо працівник захворів, перші п'ять календарних днів оплачує підприємство, починаючи із шостого дня за рахунок коштів отриманих від Фонду соціального страхування з тимчасової непрацездатності (ФСС).

Схоже визначається і середня заробітна плата за час відрадження, але для розрахунку середньоденного заробітку береться період в два місяці[2].

Список літератури: 1. Закон України від 15.11.1996 р. за № 504/96-ВР «Про відпустки», 2. Закон України від 24.03.1995 р. за № 108/95-ВР «Про оплату праці».

М.В. ПЕТА, канд. екон. наук, доцент кафедри ЕАтаО, НТУ «ХП»

В.М. ЖАРКОВ, магістрант кафедри ЕАтаО, НТУ «ХП»

ПРОБЛЕМИ ОПОДАТКУВАННЯ ДОХОДІВ ГРОМАДЯН НА ШЛЯХУ ДО ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ

На сучасному етапі розвитку вітчизняної економіки питання оптимізації оподаткування доходів громадян, зниження податкового тягаря та створення сучасної прозорої системи податкових платежів є вкрай важливими для України на шляху до інтеграції у міжнародний простір.

На наше переконання, з метою створення в Україні оптимальної системи прибуткового оподаткування необхідно всебічне вивчення особливостей податкових систем країн з розвинутою економікою та країн, з якими планується подальше інтегрування, бо саме кожна з таких держава формує свою систему оподаткування з урахуванням досвіду інших країн, власних національних особливостей, стану економіки, розвитку ринкових відносин, необхідності вирішення конкретних економічних і соціальних завдань.

Проведене дослідження податкового законодавства Європейського співтовариства, дозволило виділити наступне: